

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Stephani Thevpoli Bened. F. Patric. Veneti,
Academicarum Contemplationum Lib. X**

Piccolomini, Francesco

[Basel], 1590

VD16 ZV 12463

An mundi anima distinguatur à Deo. Cap. 2.

urn:nbn:de:hbz:466:1-12918

necesse est, cum contineat ea, quæ nostrum continet corpus, & præstantiora. Proclus etiã in Timæum asseruit; Opifex omnium, componens vniuersum hoc, animans esse voluit; anima, & intellectu præditum: nam pulchrius existimabat esse animatum quodcunque, quam inanimatum; intellectuque præditum, non intelligente. Diuinus Iamblicus in lib. de Mysteriis affirmavit Mundum esse animal; in quo partes, quamuis loco distantes, tamen propter naturam vnã inuicem ad se feruntur. Hanc mundi animam eleganter simul, & doctè Platonius Poeta descripsit inueniens:

*Spiritus intus alit, totamq; infusa per artus
Mens agit at molem, & magno se corpore miscet.*

An Mundi Anima distinguatur à DEO.

CAP. II.

Conuenerunt profectò illustriores Philosophi in statuendo mundo animato. Verùm quænam sit hæc mundi anima, & quomodo se habeat ad Deum, nõ eodem modo explicarunt. Nam, vt cæteros præteream, Arist. animam Mundi minime seiunxit à Deo: ipse enim in octauo Physic. & in 12. Metaphys. Deum statuit motorem primum: illum in 8. Phys. 84. in 12. Metaph. 43. nuncupauit motorem totius, quatenus ab eo pèdet motus diurnus, qui per vniuersũ diffunditur; nec vnquam in cœlo, vel in vniuerso, com.

communem aliam vitam reperiri indicauit præter eam, quæ à Deo effunditur. Hinc constat errasse eos, qui putarunt Arist. animam mundi à Deo distinctam posuisse, & solum in verbis esse litem inter Arist. & Platonem; falluntur, inquam, manifestissimè. Quoniam si conceditur cum Arist. anima mundi, ea profectò non pendet à materia; alioquin non esset æterna: si à materia non pendet, necessariò est intelligentia aliqua; quoniam apud Arist. forma non pendens à materia, est verè, & absolutè intelligibile; omne tale est intelligentia, vt dicitur in 3. de anima 16. non enim animam à materia seiunctam distinguit ab intelligentia: si itaque anima vniuersi non pendet ab vniuerso, erit intelligentia vniuersi; huiusmodi autem communis intelligentia, ex opinione Arist. est solus Deus. Pariter Strato, & Chrysippus, vitam per vniuersum effusam dari consentunt; sed eam esse Deum affirmant: cuius sententiæ videtur fuisse Poeta, dum ita cecinit:

*Deum nanq; ire per omnes
Terrasq; tractusq; Maris, Cælumq; profundum.
Hinc pecudes, armenta, viros, genus omne ferarum,
Quemq; sibi tennes nascentem arcessere vitas.
Sic Iouis omnia plena.*

Ac, vt dicebat Seneca, Deus est, quodcunque vides, & quod non vides. Ex aduerso Plato asserens dari animam mundi, césuit eam à Mente, & à Deo esse distinctam; métis tamen summopere esse compotem. Aliam enim Plato A.

animæ, aliam Mentis, & Dei conditionem esse nouit. Anima seipsam mouet, cum corpore iungitur; est pars constituti ex ea, & corpore; est creata; & ex eodẽ cratere educta, ex quo mox animæ hominum prodierunt; quæ nec Menti, nec Deo nata sunt conuenire. Colligamus itaque dari animam mundi: addamus, eam à Deo esse distinctam. Vt verò appareat, quomodo ad reliquas animas se habeat; dicamus & animæ mundi, & hominũ eandem esse ideam; & propterea ex eodem cratere dicuntur eductæ; crater enim, vt dictum est in præcedentibus, denotat vitæ rationalis ideam. Dicamus insuper, animam mundi esse primam illius ideæ participationem: hinc cæteræ animæ dicuntur ortæ ex reliquiis præcedētis commixtionis: nam sola puritate, & impuritate ab anima mundi distinguuntur. In hac significatione est vera sententia Plotini; qui dixit, animas in sua vnitate, & radice conuenire; conueniunt enim in sua idea.

Qualis sit Anima mundi.

CAP. III.

MT mundus est animans præstantissimum, vt eius corpus omni corporis perfectione est cumulativè præditum; ita eius anima, non humilis, sed præstantissima censerī debet. Cùm verò præstantissima sit, maximè debet esse cū mente complicata, à qua omnis animæ rectitudo duci.